

Omfang, at det kan løse den Opgave, der er stillet det, navnlig under en mulig, ikke saa fjærent liggende europæisk Konflikt at hævde og sikre Landets Neutralitet.

Ordføreren (S. C. Christensen): Jeg skal kun gøre en kort Bemærkning over for det ærede Medlem, der nu talte (Scharling). Det er ikke nok, at Statskassen staar sig godt, thi deraf lever Samfundet ikke her i Landet. Naar Statskassen staar sig godt, er der Grund til, synes vi fra vor Side, at anvende en Del af de Penge, der er tilovers og sikkert kan blive tilovers i en sparsommelig Statshusholdning, til Reforme til Gavn for Næringslivet, for det økonomiske Liv her i Landet, der i det hele taget er meget trykket. Naar vi paa den civile Side af Finansloven er gaaet med til flere, som maasse det ærede Medlem mener, rigelige Bevillinger, have vi netop gjort det, fordi vi mene derigennem at støtte det økonomiske Liv her i Landet: og naar vi have foreslaaet Besparelser paa den militære Side af Finansloven — Besparelser, som maasse det ærede Medlem mener endog ere temmelig rigelige — vil jeg dertil sige, at vi have foretaget disse Besparelser ud af vor bedste Overbevisning om, at vi ikke derigennem have staedet den bestaaende Ordning af vort Forsvarsvæsen. Selv om det ærede Medlem nok saa meget henviser til europæiske Konflikter, tror jeg ikke, han kan vise paa et eneste Punkt, at vi have krænket de Krav, som de bestaaende Love stiller om Udgifter til vort Militærvæsen.

Dinesen: Deri er jeg ikke ganske enig med den ærede Ordfører. Det kan gerne være, at han har Ret, naar han paa- staar, at der her ikke er stet noget, der krænker de bestaaende militære Love. Men jeg har den Opfattelse af hvad der her foreligger, at det er meget uøkonomisk at fastholde alle de Rægtelser, der ere bragte ind i Forslaget fra Flertallets Side fra forrige Behandling, og jeg anser det for ganske urigtigt at gaa den Vej, naar de Herrer ville gaa til det, de kalde Besparelser paa Forsvarsvæsenet. Jeg har den Mening, at vil man fortsætte at gaa denne Vej efter en stigende Maalestok, som Flertallet foreslaar, vil dette have til Følge, at man som et æret Medlem (Buff)

har udtalt — underminerer vort Forsvarsvæsen. Jeg skal iøvrigt ikke inklade mig paa noget særligt Forsvar for disse Bevillinger i det hele taget, det har den højtærede Krigsminister fremfat ved forrige Behandling bedre end jeg eller noget andet Medlem her i Salen vilde være i Stand til; men naar jeg har taget Ordet, er det for at sige, at jeg hører til dem, der mene, at der er Grund til ogsaa at tage økonomisk Hensyn ved Ordningen af vort Forsvarsvæsen. Jeg har ikke lagt Skjul paa dette ved tidligere Forhandlinger, og jeg skal heller ikke lægge Skjul paa det ved denne Lejlighed, jeg har den Opfattelse, at naar man for nogle Aar tilbage stod overfor Afgørelsen af det store Spørgsmaal, som man har kaldt det politiske Forlig, da var det meget klogt, at man fandt sig i den Medgang, hvormed den Gang var Tale, og jeg har den Formening, at Forsvaret vandt betydeligt, trods det, at der samtidig skete en Medgang paa de aarlige militære Udgifter. Naar man nu f. Eks. ogsaa i dette Øjeblik staar over for Spørgsmaalet om det hensigtsmæssige i at komme til en Revision af Loven om Svøvnets Ordning, vil jeg ligeledes udtale som mit Syn paa Tingene, at en Ordning, der kræver en Forøgelse af Udgifterne, er uigennemførlig i dette Ting under de forhaandenværende Omstændigheder. Jeg nævner dette Spørgsmaal kun eksempelvis, idet jeg betragter det som i høj Grad nødvendigt, at naa til en Ordning, hvorved vi med nogen større Hurtighed og Sikkerhed kunne bemande den Flaade, som vi nu en Gang har. Jeg anser det f. Eks. for meget uheldigt, at man er kommen dertil, at man i Bladene maa avertere om Massinister til at betjene denne Flaade blot til de aarlige Øvelser, paa samme Tid som der turde være Omraader, hvor man ganske sikkert kunde reducere Udgifterne til Fordel for Flaadens effektive Virksomhed. Ser jeg f. Eks. paa Ordningen af vor Søofficersskole, der koster over 50,000 Kr. aarlig foruden Udgifterne til Kadetklub, der andrager et lignende Beløb, og hvor man kun opdrager 4 unge Løjtnanter aarligt, er jeg af den Formening, at det er et Omraade, hvor der er Anledning til at tage under Overvejelse, om der ikke kunde spares noget til Fordel for andre Omraader. Jeg benægter ikke, tværtimod